

რედაქცია

პოლიტიკის ქუჩა, ახლანდელი ჩიკიტაის სკოლის სკოლაში.

ხელის მოწერა

რედაქციაში და სხ. მელიქიშვილის სტამბაში. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газеты „Дროზდა“.

გაზეთის ფასი

წელიწადში 8 — მან., და ნახევარ წელიწადში — 4 მან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან. ცალკე ნომერი — ერთი შაური.

განცხადება

მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებში.

განცხადების ფასი

ღიდი ასობით, ასობე — 1 კაპ., ასობითადაც, ატრიქონზე — 8 კაპ., ციცილოთ, სტრიქ. — 5 კაპ. პეტიტით — 4 კაპ.

თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია გასწორებს და შეამოკლებს გამოცხადებულ სტატიებსა, დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

დროება

გამოდის კვირასობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით

განცხადება

„დროების“ რედაქცია, ერთის ქართული ლიტერატურის მოყვარე პირის მონდობილობით, აცხადებს, რომ ეინც რედაქციაში წარმოადგენს, ან საშუალოდ და მხოლოდ გადასაწერად, ქართულ პოემას, სახელად „საჰანე გიგითა“

იმწამსვე ათს თუშანს მიიღებს ჯილდოთ.

ხანებულ პოემა, როგორც გაგვიგონია, ერთს ველს ბერს დაუწერია, ვგონებ წარსულ საუკუნეში. იმაში აწერილია ლექსით ქართველი გმირების ცხოვრება და მოღვაწეობა. ამ 30-40 წლის წინათ, უფ. პლატონ მოსელთან და დიდ ბიორგი მრისთავს უნახავთ ის სადღაც და წაუკითხავთ.

ამ მოკლე ხანში დაიწყო ბეჭდვა პეტრონოვის თხზულებათა. მაგრამ დამბეჭდავთ, საუბედუროდ, ყველა ამის თხზულებანი ვერ ჩაუგდიათ ხელში: სხვათა შორის, იმთ აკლიათ კომედიები:

- 1) „თეთრი დათვი ფაშისა“
 - 2) „ქმარი ცოლის მაყარი“
 - 3) „პატრი ზარაფი“
 - 4) „ჯერ მოკედენ და მერე დაქორწილდენ და
- ბ) „ახ, მართალ-გამკითხავო, შენ მიპატრონე!“

დამბეჭდავნი უმოკრჩილესად სთხოვენ იმ პართ, რომელთაც აქვთ ხსენებული თხზულებანი, წარმოადგინონ „დროების“ რედაქციაში, რომლიდანაც, თუ მოითხოვენ, ხელნაწერს, დაბეჭდვის შემდეგ, უკანვე მიიღებენ.

საქართველო

ქვემო ქართული ენის დევნაზე

ორი სასწავლებელი, რომელიც ჩვენ წასულ ნომერში მოვიხსენიეთ და რომლებშიაც სდევნიან ქართულ ენას, არი: ერთი ჩვენი თფილისის სასულიერო სემინარია და მეორე ალექსანდროვის სამასწავლებლო ინსტიტუტი.

თფილისის სასულიერო სემინარიაში მომეტებული ნაწილი შაგირდებისა ქართველები არიან.

როგორც მოგვხსენებთ, ეს სასწავლებელი მომავალ მღვდლებს ამზადებს ჩვენი ქვეყნისთვის, ე. ი. ისეთს სულაერს მამებს, რომელთაც ჰრისტეს ღვთაებრივი სწავლა უნდა მოჰქონდინონ ჩვენ სოფლის ხალხში, რომელთაც თავიანთი სიტყვითა და მოქმედებით ზნობითი კეთილ-გველენა უნდა იქონიონ ამ ხალხზე, რომელნიც, ერთის სიტყვით, მთელ თავის ცხოვრებას ამ ხალხში გაატარებენ.

მსევე ითქმის სამასწავლო ინსტიტუტის შაგირდებზედაც. აქედამ გამოდიან სოფლის შკოლის მასწავლებელნი, რომელთა მოვალეობა მართლაც არ უნდა იყოს, რომ შაგირდებს წერა-კითხვა ასწავლონ და ოცმდი ანგარიში. ამათ პირდაპირი ვალი აწევთ, რომ სოფელში სამაგალითო კაცებად იყვნენ, უმცარი გლეხისთვის სწორი გზის მიჩვენებელნი, ხალხს დამრიგებელნი.

აი, ამათ უშლიან ქართული ენის შესწავლას, ქართული ხალხის გაცნობას! აი ამათ ჰყრიან სასწავლებელად, თუ ქართული გზით ან რამე წიგნი დაუნახეს ხელში!

როგორ მოგწონთ ამ გვარი პედაგოგიური წესები ჩვენი სასულიერო სემინარიისა და სამასწავლებლო ინსტიტუტისა?

მართს შემთხვევას მოგახსენებთ, რომელიც ყველაზე უფრო დაამტკიცებს ჩვენი სიტყვების ჭეშმარიტებას: ამ ორი კვირის წინათ, ბერძნული ენის გაკვეთლის დროს, მასწავლებელმა შეამჩნია, რომ ერთი შაგირდი ახლად გამოსულს „დროების“ ნომერს ჰკითხულობდა. მასწავლებელმა იმწამსვე გაზეთი, რასაკვირველია, გამოთხლიშა შაგირდს ხელიდამ და სემინარიის მამგებობას წარუდგინა.

შეიქნა ფილოსოფოსთა თათბირი. პატრიცეფული მწვერნი მამგებობისა შეწრწუნებულნი იყვნენ: „როგორ

თუ ბერძნული ენის გაკვეთლის დროს ქართულს გაზთს ჰკითხულობდა! * მაცხარებული ბაასისა და განკითხვის შექმნე, გადაწყვიტეს: თუ მცა ღირსი არ არის შებრალებისა, მაგრამ რა გაეწყობა, მოწყალება უყოთ და უბრძანოთ, თვითონვე შემოიტანოს თხოვნა, გამოაცხადოს, რომ აღარ ჰსურს სემინარიაში სწავლა და წავიდეს. თუ თვითონვე არ შემოიტანა თხოვნა, მაშინ ჩვენ ისეთი მოწმობით გავაგდოთ, რომ შემდეგ არცერთ სხვა სასწავლებელში აღარ მიიღონ!...

ჩვენ ნამდვილად ვიცით, რომ ალექსანდროვის სამასწავლებლო ინსტიტუტის დირექტორს, უფ. ზახაროვს ჟამივითა სძულს ის შაგირდები, რომელნიც ქართულს გაზეთებსა და წიგნებს ჰკითხულობდნენ, და ყოველს ღონისძიებით ცდილობს, რომ რამე მიზეზი მოუწახოს და გამოჰყაროს ისინი ინსტიტუტიდან. ეს შაგირდები უფ. ზახაროვს სხვების გონების გამრყენებად და სასწავლებელში მანებელი თესლის დამწერველ შაგირდებად მიჩნია!

რას იტყვიან ნამდვილი პედაგოგები, ყველა ეს ამბები რომ დაწერილებით იცოდნენ!

რას იტყვიან ამაზე თქვენ, ჩვენო მამებო, რომელნიც მუდამ გვესაყვედურებით, რომ ქართული ენა აღარ იცითო, გაგვიფუჭეთ ჩვენი საუნჯე — სამშობლო ენაო?!

ს. მესხი

ფელტონი

ჩვენებური სცენები

(ბურული ჩამოსულა „საქრაველოში“ და თფილისში იქირავა ერთმა გლეხმა ბაღში სამუშაოთ)

— აბა შენ, ჩემო გურულო, ახლა გამოგაჩნდება ვაჟკაცობა!... შენ იცი და შენმა ნამუსმა, რა როგ მუყაითათ იმუშავებ.

— მუშაობაში, დედაე — და, წელს რაეა მოვდრეკ! შულოს გამოგართმევე — და არ ვიძუშავებ, ამას რალზე ჩივი! რალა თვალით შემოგხედავ მერე! მარა იცი რა გითხრა, ბიძა ჩემო? ღვინო კი დამალევიე!

— რას ამბობ, კაცო! მართველი კაცი ღვინის მადლითა სცხოვრობს და ისიც კიდევ დაუჭიროს ადამიანს?

— აბა, ბიძაე, შენ იცი და შენმა ნამუსმა!

— მაგაში მენდე, ჩემო ძმობილო, აი სახლშიაც მივედით!

(ბურული იყურება იქით და აქეთ; მაგრამ სახლს ვერა ხედავს, რადგანაც ქართლის სოფლებში სახლები მიწაში იციან)

— აგი და, სადაა სახლი? (მართლელი ჩადის კიბეში)

— ჯერ აქ ჩამობრძანდი და ნახე, ჩემო გურულო!

— შაი წახვითი, ჩამოვიდე, რაეა რა ცოცხლა მიწაში არ ჩაეძვრე, რა გამიჭირდა ვეჯო!... მარა, ბიძაე, რას დაგაბარებ, იცი? აგერ სამოცი წელიწადი იქნება, პაპა ჩემი გარდიცვალა და რადგან იქ მიდიხარ, შეეყრები და მოკითხვა უთხარი ჩემ მაგივრად!

— ნუ ხუმრობ, ჩემო გურულო, აქ ჩამო, დაისვენე, საუზმეც მიირთვი და მერე წავიდეთ ბაღში!

(ჩადიან კიბეზე და შემდეგ საუზმისა ქართლელი მიყვანს ნეგთან გურულს)

— აი ეს ნეხვი აქედამ უნდა ავიღოთ და ვაზებს უნდა მოვყაროთ!

— შაი წახვითი!... მერე და ჩოჩორი კი არა ვარ, ნეხვი რომ ვზიდა!

— აი, ამ ნაირათ, ნეხვი ბლომათ აიღე და გოდორში ჩასვი!

— რას ჩივი შენ, კაცო, ჩავსვა გოდორში, რაეა რა კრუხია თუ?

მა ყველაყაი კი, მარა რათ გინდა, კაცო, ე მყრალი ნეხვი?

— აკი ვითხარი — ვაზებისთვის მეთქი! აი შენ ეს ვაზი აქედან უნდა ამოიღო, მიწა ბელტობელტად უნდა მოთხარო, შიგ ვე ვაზი უნდა ჩამარხო და ზედ მიწა უნდა მოაყარო!

ბესმი?

— ეს ყველაყაი კია, მარა ტარილი როისა გაქ?

— რისი ტარილი, სადური ტარილი, რაებს ბოდაე შენ, ჩემო ძმაო!

— ტირილი აბა რაეა, აღარ იტირებ!... ე ვენახი ჯერ დამარხედა აწი აღაბეც აუგე ბარემ! მე მეზარედ გამოგადგები, ბურეელის სახლში გაზდილი ვარ. მართი ეს მითხარი, ბიძა ჩემო, ე ვენახი თეხზე რომ იდგას, ვითომ დაამავებს რამეს?

— მა როგორ გინდა: ჯერ ასე უნდა დამარხო, მერე გაზაფხულზე ისეე წამოსვა, მერე გამოისხამი, მერე ყურძენს ჩაეწინახამ, მერე გარდმოვასხამ, მერე ქვევრში ჩავასხამ, მერე გულში ჩავასხამ, მერე ჭიქაშიც ჩავასხამ.

— მერე კისერშიც ჩავასხამ. ამდენი „სხამი“ არ გამოგონია!... ჰოოო, ახლა კი მიხვითი, შენ, ბი-

ძა ჩემო, „სხამზე“ გვირგვინი გისკვნია.

(ბურული მიდის თავისთვის)

— მა, გიჟია ე ოხერი!!!

II

პარასკეობა ქეთაისში (ღილა, ბუღარში ბაყაყების ყიყინი მოისმის, აქვე ახლო ბაზარია, ხალხი მირბის იქით და აქეთ.)

დესეტნიკი. ბასწი, ბიჭო, ურემი. მი არ გესმის?!

იმერელი. ძიდეც მესმის და კიდევაც მიქმება; მაგრამ ურემს მხარზე ვერ გავიდებ და ადგილი კი არსად არი!

დესეტნიკი. როგორც გინდა, ისე ქენი, ოლონდ გზა ნუ გაგიკავებია, შენი ლაპარაკის თავი არა მაქვს მე!

იმერელი. შენ თუ თავი არა გაქვ, არც მე მაქ ბოლო, ქე ვარ და ქე ვიქნები ასე!

დესეტნიკი. რომ იქნები, იმისთვისაც პოლიციაში გატყუებთ თავს.

იმერელი. შენი ნატყუარი ვინც იყოს, იმას ატყუებთ თავი და მე ჩემ ლომა ხარს შამოვკრავ. გა-

დღიური

† წუხელი საღამოს, 15-ს დიდი ხნის ავთომყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა ჩვენი ძველი, პატივცემული მოღვაწე ქართული ლიტერატურისა პლატონ შენატეს ძე იოსელიანი. იმ ლიტერატურულ მოღვაწეობაზე იმედი გვაქვს, მალე უფრო ვრცელ სტატიას წაიკითხავს მკითხველი ჩვენს გაზეთში.

სწორეთ ძეარფასი ძღვენი გამოუგზავნა იმერეთსა ძალაქს: ერთი კვირა იქნება. რაც რამდენიმე იმერელი ავაზაკები გაჩნდნენ და ეს არის აგვიკლონ. ამას წინათ, საღამოს ჟამს ერთი საღდათი დასტრეს რუსის ბაზარში; მეორე დღეს ერთი პოლიციის აფიცერი დასტრეს, შემდეგ პლელოვის მალაზიაში შეცვინა მოუნდომებიათ და ამ თვის 9-ს, დილის 7 საათზე გაცარცვეს ზარაფი საღდათის ბაზარში. ამ ავაზაკების მოთავედ, როგორც ამბობენ, ვიღაც იმერელი ტატო წულუკიძე არისო, რომელიც, ჩვენი პოლიციის ლეკოკის — ლოლაძის სიტყვით, ისეთი თავგადადებული ვინმე არისო, რომ ცოცხლად იმის დაჭერა შეუძლებელიაო.

დღეს, კვირას, ნაშუადღევს პირველს საათზე, „მშაკის“ რედაქტორი უფ. დოქტორი ბრიგორ პრწრუჭი აქაური გიმნაზიის ზალაში წაიკითხავს, სომხურს ენაზე, პუბლიკურ ლექციას შესახებ ქალაქის ერთ-დღიურ აღწერისა.

ჩვენ მოგვივიდა მუთათისიდან ნამდვილი რიცხვი იმ შაგირდებისა, რომელთაც წელს თხოვნა შეუტანიათ იქაურს გიმნაზიაში შესასვლელად. ამ ანგარიშიდან სჩანს, რომ 20 აგვისტომდე ხსენებულს გიმნაზიაში 109 ყმაწვილს შეუტანია მიღების თხოვნა. ამ რიცხვიდან 85 ყმაწვილი მიუღიათ სხვა და სხვა კლასებში და

დანარჩენი 24 კი ეგზამენს ვერ დაუჭერიათ. მიღებულების რიცხვი 67 ქართველია, 1 სომეხი და 17 რუსი თუ სხვა ქვეყნელი; 56 მუთათისის გუბერნიის მცხოვრებნი არიან და 29 თვითონ ქალაქისა. 24 ყმაწვილიდამ, რომელთაც ეგზამენი ვერ დაუჭერიათ, 21 ქართველია და სამი რუსი.

ჩვენ მივიღეთ მუთათისიდან ერთი დიდი გაჭრელებული თაბახა, რომელიც გავსებულია იქაური კათოლიკე სამღვდლოების სამღვრავითა. პეტრორი, სხვათა შორის, იწერება, რომ ამას წინათ ერთმა პატრმა ქალაქებში შეჩვენა თავის მკვიდრი ძმაო, რომელმაც უცხო სარწმუნოების ქალი შეირთო და ამას გარდა ერთი აქაური გიმნაზიელი, რომელიც ვითომც კათოლიკე სამღვდლოებაზე შეუსაბამო და უკადრისს რამეებს ლაპარაკობს.

მომავალი წლის 1 იანვრიდან ბაქოში რუსული გაზეთი გამოვა. რედაქტორად იქნება პ. მურომცევი, რომელსაც იქვე ბევრი ნაეთის წყაროები აქვს. მანეთი გამოვა კვირაში ერთხელ და წელიწადში 5 მანეთად ეღირება.

ჩვენ მოგვივიდა ამ წლის პირველი ნომერი აქაური მეოგრაფიულ საზოგადოების წერილებისა. ამ ნომერში შემდეგი სტატიებია დაბეჭდილი:

„ზამოკლევა შუბოთისი (მდ. აშუ — დარის მშრალი ძირისა) სურათით — ლუპანდინისა. — ახევა ძველი ქალაქის მეშედის მესტრინის ნანგრევებისა. — მაფუჭება და გადაკეთება მეცნიერების საშუალობით ნაპოვნი ფაქტებისა შესახებ ძავკასიის რიტ-

ტობის თხზულებაში: „ტომობითი შედგენილობა რუსის არმიისა“ — ლ. პ. ზაგურსკისა. — პეტრე პროდოსის ძე უსლარი — ლ. პ. ზაგურსკისა. — წერილი ამბები. — ბიბლიოგრაფიული ცნობანი. — მანცხადე ბანი.“

„დროების“ კორექსორდენცია

სახჩერე, 4 გორგობისთვის
სახჩერის დაბაში ერთი აზნაური მივიდა და სთხოვა სოფლის მამასახლისს, რომ დაუწოდოს ვიქსილი ფულისა, რომელიც მართებს ერთ ქართლელ გლეხ-კაცს. მამასახლისი არ დათანხმდა, უპასუხა: როდესაც ის კაცი მოვა ჩემთან და იტყვის, რომ მართლა მართებს, მაშინ ავასრულებ თქვენ თხოვნასო.

მოახერხა ამ აზნაურმა ერთის მაცდურის ადვოკატის და რამოდენიმე თავის ამალი გლეხების შემწეობით. იმ რიცხვში ერთა იმავე საზოგადოების (რომელსაც მამასახლისი ეკუთვნოდა) საგლეხო სასამართლოს მოსამართლე, დაპატიქვს მამასახლისი, დაათერეს, ამოაცალეს ჯიბიდან ბუჭედი და დაასვეს წინაწინ შეგვიწინო რამოდენიმე ვექსილებზე. ვექსილები იყო თითო-თითო არა უფროს ათი თუმანი, რადგანაც ათ თუმანზე ზევით არ შეუძლია მამასახლისი ს დაამტკიცოს. მინხა ფულისა შეადგენდა სულ ასს თუმანს.

მამასახლისმა მეორე დღეს იგონო და შეატყა თავის ახალუხის ჯიბეს, რომ იმის ჯიბეში გარეშე ხელს უსერიანა და ბეჭედიც არ იყო გაწმენდილი ისე, როგორც თვითონ ჰქონდა ჩვეულება. მაშინვე მიხვდა და დაუწყო თვალის დევნა ამ საქმეს.

აზნაურმა რაკი ვექსილები ხელთ იგდო, შეიტანა ს.ჩივარი შორის სასამართლოში ერთ შეძლებულ სუ-

რამელ გლეხზე, და წარადგინა ასი თუმნის ვექსილები. მთავრადველ მოსამართლემ დატყდა და და ვექსილები დაუბრუნა, რომ მან წარმოადგინოს როდესაც ამ საქმეზე სხდომა იქნება.

სახჩერის მამასახლისმა მოახსენა შორისის მახრის მმართველს, რომელმაც გადასცა სასამართლოში.

როდესაც საჩხერის დროს, მომრიგებელ მოსამართლემ აზნაურს კითხვა მისცა, რასაკვირველია, უარი ჰყო ბეჭედის მოპარვაზე და დასმაზე. მაგრამ მამასახლისმა დაუმტკიცა, რომ ის სთხოვდა ვექსილების დაბეჭედას. აქაზე პასუხათ შეიტანა დაწინაშემ: „მართალია, მე ვთხოვე დაემოწმებია ვექსილები მამასახლისს მაგრამ ათი ათ-ათ თუმანი არ ყოფილაო, ზოგი ვექს-ექსი თუმანიანი ერთაო, თანხა იყო ათასი მანეთიო, ის ფულები მომცა კნენა ა. წ — სამ და მთხოვა გამესხსებია და მესარგებლებია?...“

მართი სიტყვით, ისე წავიდა საქმე, რომ გადიელო თავზე. ამისთანა ოინები ხშირი არის ჩვენში.

ამ ორი წლის წინეთ, ერთი ადვოკატი აქაური აზნაური მოკლაცოლის ძმამ და როდესაც პრისტავმა დაამოწმა მკვდრის ქონება, სხვათა შორის, უნახა რამოდენიმე დაუწერელი ქალაქი, რომლებსაც მამასახლისის ბეჭედი დასმული იყო. ამითი ჰაჩანს, რომ ბევრი უწესობა და უკანონობა მოხდება ხოლომე მამასახლისის უწიგნობით. წაკითხვა არ იცის და ტყუილს წაუკითხამენ და ისიც ბეჭედს ასვამს. ამისა გამო მომრიგებელი მოსამართლე ეხლა მამასახლისის დამოწმებულს არ იღებს ყურადღებაში და ნამდვილი თამასუქები გაუბათილა ზოგიერთების.

შემეტესი ნაწილი ამ ნაირ ბოროტ მოქმედების მიზეზი არიან მწერლები

ვაჭრიკინებ ურემს და ქე წავალ გვერდით! (უხევეს გზიდან)

მეორე იმერელი. (დესტინიკს) ბატონო, ნუ წყრები, მობრძანდი, ხახვი მიირთვი!... პა, პა, პა!... რა ხახვია, ერთი სიტყვით, აბრეშუშია რაღა!

მესამე იმერელი. აი სტაფილო, სტაფილო, მოდი ძმობილო, ძმობილო!

მეოთხე იმერელი. აქეთ მობრძანდი, მობრძანდი, სხვისი არ ვარგა პილწია, ბოსტნოულობა ჩემი სჯობს! მს, რა ოხრაბუში და ქინძია!

მეხუთე იმერელი. შა, ფა, ფა!... რა კვერცხებია!... ძალბატონო, მობრძანდი, რა გნებავს, იათათ მოგართმევ!

წყვილი კაპიკათ, დაბერდი ტკბილათ, სამი კი ტყვილათ!

მეტი რალა გნებავს? მიირთვი, ბატონო, მიირთვი!... მპ, შე დალოცვილო, რა სკუბოვი ყოფილხარ! (შუქობს კვერცხებს)

მეექვსე იმერელი. აი აქეთ ბალი, ბალი, კახა-ბალი, ქვიშა ბალი,

პატარძლის ნაკრები არის, თუმნათ ღირს თითო კუმპალი!

ინ და ურიანი. პრიქა, ინდაური, მამალი ინდაური, ვას უნდა ინდაური? ძალბატონო, მიირთვი, რა გაეწყობა. (ქალი კიდებს ხელს ფეხებში და ანძრევს, სიმძიმეს უშინჯავს სუქანია თუ არაო) აპა, პა, პა, პა!... არ გაანძრიო, ბატონო! გამძღარია, გაგსერის, უზღელი განლაქი, ე უბედური!

III (მრი გურული მუშაობს ყანაში, იმათთან მოდის მგზავრი რუსი, რომელიც მწერების გზას კითხულობს.)

— ძვირიკა!... ა, ძვირიკა!

— რა გინდა, ბიჭო?

— რა მინდა და ის, შენი წყალობა! რა უნდა მინდოდეს? აგერ რუსი მოვიდა და გზას კითხულობს, გონია.

— მე რამ გაგაჩერა, შე აბდალა!

— მე რუსული ერთი ფინხაც არ ვიცი, შენ მობუღლეთს ნამყოფი ხარ და გეცოდინება!

— შტო კაკოი, რუსო?

— სკაქი ლიუბენნი, კაკია და როგა ვედიოტ ვ-მწერგეთ?

— მწერგეთ?... — და.

— აი დაროგა! (აჩვენებს ხელით). სულა დაროგა, მერე მაროგა, მერე ჩაროგა, მერე ამოროგა, მერე გადაროგა, და მერე სუთულ დაროგა და დაროგა! (ამ სიტყვებით უნდა ანიშნოს, რომ ჯერ ჩაღმართია, მერე აღმართია და მერე პირ-და-პირი გზაო. რუსი თავს აქნევს მიხეთობის ნიშნათ და მიდის.)

— მაი წაეხთი, ამისანა რუსული მეც ქე ვიცოდი, ვაჟო!

— თუ იცოდი, რა შენ ყველაცას უცთიდი, გაშეშებული რუსი თავზე რომ გადგა.

IV (ბურული და მეგრელი ერთმანეთს შეეყრებიან გზაზედ.)

— მეგრელო, ვისი კაცი ხარ შენ?

— მაი წართი, ვისი კაცი ვიქნები, პარტენი! ჩემი თავის კაცი ვარ!

— აგიშენდა ოჯახი, კი ბატონი შენ გყოლია!

V (მიდიან ბურული და მართალი მგზა-

ვრათ. ბურული მოყვა ტყუილებს და ატყუილებს მართლებს).

მართელი. ჩემო მსიკა, შენ ანბობ, რომ ე ჯვარი რომ ჰკილია, ლაშქარში მივიღეო, უთუოდ ომში-დაც დაესწრებოდა სადმე!

ბურული. მ ჯვარი მე მობუღლეთის ომში მივიღე. სწორი მოგახსენო, მარჯვეთ კი ვიყავი! ბევიხედე კაცო და გაეარდა თოფი აგერ, გაეარდა ვეგრე. გააყრევია ტყუთა ზარბაზანმა!... მიფიქრე, გლახათა მსიკა საქმე! მევიხედე, მოწივა ზარბაზნის ტყუთა და მოდის პირდაპირ ჩემსკენ. აბა მსიკა თუ ვარგხარ ახლა და გატახტი იქით. — ზამოამეკიდა; გარდევში აქეთ, გადავში იქით; მარა არ მეშვება! მიეარდი ჩიქვის ძირში — მეტკუტა ტყვია შუბში; მოვისვი ხელი, თურმე ბუზი ყოფილა!..

მართელი. ძალიან არ გადარჩენილხარ, ვაჟო. შა, ფა, ფა, აბა ჯვარიც კი გერგებოდა და!

ბურული. მაშ მურთიელმა ტყუილა წამადგინა!

ბ. ჰალიდელი

გაზრდობილი სამსახურად და სამართალ ქვეშ ნამყოფი ჩინოვნიკები, რომელნიც სოფლის მწერლათ ღმებთან. პარტი იქნებოდა, რომ ვისიც რიგია ყურადღებას მიაქცევდეს მწერლებს და ცუდი ყოფიქცევისა ნება არ ჰქონდეს სასოფლო სასამართლოში წერისა, რადგანაც უწიგნობის გამო, მამასახლისი და სუდიებიამაზე არიან დამოკიდებულნი.

მოქალაქე

რუსეთი

ზრანცუზულს და ინგლისის გაზრდობაში დაბეჭდილია პეტერბურლი-დამ მიღებული დეკრეტი, რომელშიაც გამოცხადებულია, რომ ვითომც რუსეთის მმართველობამ საიდუმლო განკარგულება მოახდინა, რომ პეტერბურლის სამხედრო მარზაში მყოფი სამი დივიზია ჯარი საომრად დამზადებულნი იყვნენ (поставить на военную ногу). ამავე დეკრეტში მოყვანილი იყო, რომ სამხრეთ რუსეთის ჯარები უკვე მზათ არიან საომრათა. ამ ხმის თაობაზე, ერთს ნემეცურ გაზეტს უკითხავს პეტერბურში—მართალია ეს ამბავი, თუ არაო. და პეტერბურლიდამ პასუხათ მისცლია, რომ სრულგებით უსაფუძველო ხმა არისო. ამ ხმას არღვევს აგრეთვე მმართველობის გაზეთი.

მთავრობის განკარგულებით იკვლევენ ახლა იმ ადგილებსა, რომელზედაც ქურსკო-პხოვისა და როსტოვო-მლადიკავახის რკინის გზის შემაერთებელი შტო უნდა გაიყვანონ.

* *

შინანსთ სამინისტრო აპირებს ახალი ფორმის კრედიტის ბილეთების (ქალაქის ფულის) გამოცემას. ეს ახალი ქალაქის ფული იმნაირად იქნება გაკეთებული, რომ ამ გვარი ყალბი ქალაქების გკეთება ვერაინ ვერ შეიძლოს.

* *

საფრანგეთიდან რამდენიმე მმართველობის გემოგზავნილი კაცები მოსულან რუსეთში, რომელთაც ჯარებისათვის ცხენები უნდა იყიდონ.

* *

პეტერბურლი ჩვეულებრივი სიციფები და ზამთარი დამდგარა: ამ ნოემბრის 9-ს ნევა გაყინულა და ხალხი ზედ დაიარება.

* *

ამ ჟამად მეორე მოკრება რუსეთში ჯარისა ახლის, კანონით. სულ 180,000 კაცი უნდა გააწვიონ სალდათად და ამ რიცხვიდამ პეტერბურ-

ლის გუბერნიად 1896 გაცი უნდა გამოვიდეს, თვითონ პეტერბურლი-დამ კი 511 რეკრუტი.

რუსო ქვეყნები

გარსომოვინა. ინსურგენტებს განზრახვა აქვთ თურმე, რომ სამი დებუტატია გაგზავნონ პეტერბურ-ლს, მენას და ბერლინს, რუსეთის, ავსტრიის და ბერმანიის მმართველობასთან მოსალაპარაკებლად და შემდეგი წინადადების წარსადგენად: 1) რომ აჯანყებულებს აღარ შეუძლიანთ მსმალოს ხელ ქვევით დარჩნენ; 2) ხსენებულ სახელმწიფოებს სთხოვენ, რომ ერთი ისეთი ადგილი გამოჰყონ ბერსოგოვინაში, სადაც აჯანყებულებს უშიშრად შეეძლოსთ თავიანთი ცოლ-შვილის შენახვა; 3) სანამ საქმე არ გათავდება, ამ სახელმწიფოებმა დაიჭირონ თავიანთი ჯარებით ბერსოგოვინა და თვითონვე განაგონ და 4) რომ ბოსნიისა და ბერსოგოვინიდან ცალკე დამოუკიდებელი სახელმწიფო შესადგეს და ქრისტიანი მეფე დააყენონ.

მსმალო. ახლანდელი მსმალოს იუსტიციის მინისტრი მიხტად-ფაშა ძალიან მეცადინეობს თურმე, რომ რიგინი კანონები და ამ კანონის აღმასრულებელი დაადგნოს მსმალოს სხვა და სხვა მხარეებში. ღლე და ღამე მუშაობს ახალი კანონების შესადგენათა და იმედი აქვსო, რომ მალე მიღწევს იმ მდგომარეობამდინ, რომ მთელი ქვეყანა აღარ უჩიოდეს მსმალოს ყოველ გვარი უკანონობისა და უწყისოებისთვისო.

საზრანგეთი. იუსტიციის მინისტრს ღიუჭორს წარუდგენია ახალი კანონის პროექტი ბეჭდვის თაობაზე, რომელზედაც, როგორც მოგეხსენებათ, დამოკიდებულია საფრანგეთის მომეტებული ნაწილის სამხედრო მდგომარეობიღამ დახსნა. საზოგადო აზრი ამ ახალი პროექტის თაობაზე, ის არის, რომ ამისთანა სასტიკი და ბეჭდვის შემავიწროებელი კანონი ჯერ არც ერთ საფრანგეთის მმართველობას არ გამოუციაო. ახლა ეს კანონი პარლამენტის კომისიისთვის გადაუციათ განსახილველად, რომელმაც თავის ჰაზრი ნაციონალურ პრებას უნდა წარუდგინოს. კომისიაში მომეტებული ნაწილი ისეთი მწვერნი ამოურჩევიათ—ხუმეტში თერთმეტი.—რომ ამ კანონის დამტკიცება ძალიან საეჭვო არის.

ქრონიკა

ბარტომის მეფობა, მიჩვან II, აზაპ II, არზაპ III.

არზაპ II-ის შემდეგ გამეფდა იმისი შვილი არზაპი მე III. ამან, იმეფა 32 წელს. ამ ხანგრძლივ მეფობის დროს ეს მეფეც ისრე კარგად იქცეოდა, როგორც მოწინავე მეფეები. მაგრამ რომაელები არ ასვენებდნენ საქართველო; ბოლოს იმან დასძლია რომის მხედართმძღვანი ძანდიდოსი და გაარჩინა იმათგან საქართველო; მაგრამ ბოლოს ის მოიკლა ადერკისაგან. მახუშტი ამბობს, რომ როცა ადერკიმ მოჰკლა არზაპი ნებროთიანი, მაშინ ასრე დაიძახა ქართულადო: „ო ი ვერიო“ და ამ გარემოებიდგან წარმოადგა წოდებო „ი ვერიო.“

თუმცა საქართველოს ტახტი ამ გვარად ერთის ხელიდგან მეორე ხელში გადადიოდა, ხან არზაპუნიანები და ხან ნებროთიანები სხდებოდნენ ტახტზე; მაგრამ ამ გვარი ცელილებსა სამეფო გვარეულობისა ისრე მხდებოდა რომ ხალხი ვერც კი იტყუოდა, და ყველა მეფეები იმის მეცადინეობაში იყენენ, რომ საქართველოს ერის ყოფაცხოვრება აყევებინათ.

მაგრამ უნდა ესთქვათ, რომ ამ დროს ალყეებში იყო მხოლოდ აღმოსავლეთის საქართველო და არა დასავლეთისა. ბართაშვილი ამბობს: „ძოლხიდის ნიადაგი თუ არა ჰჯობია, თავის ნაყოფიერებით, ნაკლები არ არის აღმოსავლეთის საქართველოს საუკეთესო ნაწილებზე; მაგრამ იმის ალყეებზე ამ პერიოდში არ შეიძლება ესთქვათ ისა, რაც ჩვენა ესთქვით საქართველოს სამეფოს მდგომარეობაზე. სტრაბონი ცხადათ ამბობს აღმოსავლეთის საქართველოს უკეთესს მდგომარეობაზე. მტყობა, რომ იმერეთის მთავრები უფრო თავის თავზე (ფიქრობდნენ, ვიდრე ბედისაგან იმათთვის მინდობილ ქვეყანაზედ.“

ზასაკერიც არ არის, რომ იმერეთი, რომელიც მიტრიდატის სამეფობელოს შეადგენდა, ამ დროს ასრეთს ცუდს მდგომარეობაში იყო. მიტრიდატი დიდის სიკვდილის შემდეგ, როცა იმისი შვილი შარნაკი გახდა ბოჭორის მეფედ, მაშინ ეს იმერეთი იმას აღარ ეკუთვნოდა. იქ პომპემა დასვა თავისი მეფობარი პრისტარხი; მაგრამ 48 წელს შრ. დ. წინად პომპეისა და ცეზარს ომი რომ მოუხდათ, მაშინ შარნაკი შემოვარდა იმერეთში, გააგდო პრისტარხი და თვითონ დაიპყრო. ამის შემდეგ ის მალე მოკედა და მის ნაცვლად გამეფდა იმისი სიძე ასანდრი I. ამას დაუწყო მეფობის წართმა მიტრიდატის შვილმა აგრეთვე სახელად მიტრიდატმა, რომელიც ცეზარს დაჭერილი ჰყენდა, მაგრამ სომხის მეფის ტიღრანის თავდებობით განათავისუფლდა ასანდრმა ეს კაცი მოჰკლა, მაგრამ რადგან ეშინოდა

რომის სენატისაგან, ამისათვის, იმან არხონტის წოდებამდინ, შრ. დ. 33 წელს, დაბადებამდე, იმან მიიღო ისევე მეფობის ხარისხი. ამ სახით იმან იმეფა 32 წელს და მერმე 14 წ. შრ. დ. წინად მოკედა უმემკვიდროდ. ამისათვის მეფობის ძიება დაიწყო სკრიბონიუსმა, რომელიც ამტკიცებდა, რომ მიტრიდატის დიდის ძმის წული ვარო. მაგრამ რომის ჯართაწინამძღოლმა ის მოაკვლევინა და იმერეთისა და ბოსფორის მეფობა მისცა პოლემონს, რომელიც იყო შვილი ზენონა ლოდოკიანელისა.

ინგილო ჰანაშვილი

ნარევი

ნოემბრის დამდგს ინგლისისა და საფრანგეთის ნაპირებზე და თვით ამ ქვეყნებში ისეთი საშინელი ქარიშხალი ყოფილა, რომ ზოგიერთ ქალაქებში სახურავები აუგლეჯია, რკინის გზები გაუჩერებია და ლამანშის წყალზე, როგორც ამბობენ, რამდენიმე ხომალდი დაღუპულა. ხალხიც ბევრი დაღუპულა თუ ზღვაში და თუ ქალაქებში და სოფლებში, ამ ქარისაგან დანგრულ სახლებს დაუხვია. ლონდონის ლორდ შერმა (ქალაქის მოთავემ) ხელის-მარწერა გამართა ამ ხალხის სასარგებლოთ.

* *

13 (1) ნოემბერს პარიტის უნივერსიტეტის გახსნის დროს სტუდენტებს მანიჭესტატია მოუხდენიათ პროფესორის აკარის ლექციაზე. ამ პროფესორს გაუკიცხავს ახალი კანონი განათლების თაობაზე, რომელიც კლერიკლებს ასეთს მანებელ ძალას აძლევს, რომელიც ურიცხვ ვნებას მოუტანს საფრანგეთის ახლგაზღვრებასაო. შემდეგ უთქვამს, რომ, თუცა ეს ასეა, თუმცა კლერიკლები დაიჩარჩნენ და თავიანთი უნივერსიტეტებს სხნიანო, მაგრამ ამთ მოქმედებას და გველენას დიდი ხნის სცოცხლე არა აქვსო.

საკვაჭრო

△ ქავასიის სამხედრო მარზის რჩევის გადაწყვეტილებით, მომავალ ნოემბრის თვის 19-ს იქნება უკანასკნელი ვაჭრობა (დაბეჭდილი განცხადებებით) თფილისის, სტავროპოლის და პეტროვსკის საინტენდანტო მალაზიებიდამ და აგრეთვე მლადიკავსილამ თფილისში და პეტროვსკში და ასტარხნიდამ სტავროპოლში და საზოგადოთ ერთი ალაგიდამ მეორეში გადატანაზე ინტენდანტის ნიეთებისა და წამლებისა—1876 წლის 1 იანვრიდამ ვიდრე 1878 წლის 1 იანვრამდე.

ბიროთ, ფასის დაგვარად, წარდგენილი უნდა იქნეს 20% გადასატანი ნიეთების ფასისა, შემდეგის ანგარიშით: თფილისისათვის—4,912 მანეთის გირაო, სტავროპოლისათვის—7,480 მანეთისა, პეტროვსკისათვის—4,684 მან. და ასტარხნიდამ სტავროპოლში გადასატანი ნიეთებისათვის—150 მანეთი.

